

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 97/2010

Μεταξύ:

G4S SECURITY SERVICES (CYPRUS) LIMITED

Αιτήτριας

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιπτοκοπίτης, Μέλος
Κυριάκος Συρίμης, Μέλος

Αιτητές:

G4S SECURITY SERVICES (CYPRUS) LIMITED

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Ιωνά Νικολάου, Δικηγόρο
2. Γιάννο Αργυρού, Εκπρόσωπο Αιτούσας Εταιρείας
3. Στέλιο Βασιλείου, Εκπρόσωπο Αιτούσας Εταιρείας
4. Χριστίνα Λουκά, Εκπρόσωπο Αιτούσας Εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Ανδρούλα Χριστοδούλου, Διευθύντρια Υπηρεσιών
Πολιτικής Αεροπορίας Αεροδρομίου Λάρνακας
2. Βασιλική Σδράλη, Νομική Σύμβουλο

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 14 Ιανουαρίου, 2011

ΑΠΟΦΑΣΗ

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή με αρ. 97/2010 η Εταιρεία «G4S SECURITY SERVICES (CYPRUS) LIMITED» (στο εξής οι Αιτητές), προσβάλλει την απόφαση του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας (στο εξής Αναθέτουσα Αρχή), να αποκλείσει την προσφορά τους και να ακυρώσει το διαγωνισμό Τ.Π.Α. 01/2010 «για την παροχή Υπηρεσιών Ασφάλειας/Φρούρησης στους χώρους του Αερολιμένα Λάρνακας και στα Κεντρικά Γραφεία του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας» με το αιτιολογικό ότι καμία προσφορά δεν συμμορφωνόταν με τις Οδηγίες των Εγγράφων του Διαγωνισμού.

B. ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Ο υπό εξέταση διαγωνισμός προκηρύχθηκε με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 10.3.10 και την ίδια μέρα καταχωρήθηκε στο ηλεκτρονικό σύστημα συμβάσεων (e-procurement). Τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών καθορίστηκε η 23.4.10.
2. Η Επιτροπή Αξιολόγησης σε συνεδρίες της την 1.6.10 και 15.6.10 διαπίστωσε ότι ουδείς από τους δύο προσφοροδότες που είχαν υποβάλει προσφορά, προσκόμισε την απαιτούμενη από την παράγραφο 8 του όρου 6.2.3 του Μέρους Α των εγγράφων του διαγωνισμού άδεια από την Αστυνομία Κύπρου. Ωστόσο, αποφάσισε να μην απορρίψει τις δυο προσφορές και να προχωρήσει στο άνοιγμα των Οικονομικών φακέλων, με την προϋπόθεση ότι κατά την υπογραφή της Σύμβασης, ο επιτυχών προσφοροδότης, θα παρουσίαζε τη σχετική άδεια/προσωρινό πιστοποιητικό σε ισχύ.
3. Η έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης διαβιβάστηκε στο Διευθυντή του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας στις 21.6.10, ο οποίος ενημέρωσε την Επιτροπή ότι δεν αποδέχεται την Έκθεση Αξιολόγησης της και την κάλεσε όπως επανεξετάσει το θέμα ως προς τον προτεινόμενο χειρισμό, εφόσον δεν ήταν δυνατόν να εξακριβωθεί τότε θα γινόταν δυνατή η έκδοση των πιστοποιητικών.

4. Στις 28.6.10 η Επιτροπή Αξιολόγησης συνήλθε εκ νέου και αποφάσισε να εισηγηθεί στο Συμβούλιο Προσφορών την ακύρωση του διαγωνισμού σύμφωνα με τον Κανονισμό 34(5)(β) της Κ.Δ.Π. 201/2007.
5. Το Συμβούλιο Προσφορών συμφώνησε με την πιο πάνω εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης, υποδεικνύοντας παράλληλα ότι ο διαγωνισμός θα πρέπει να επαναπροκηρυχθεί.
6. Στις 28.7.10 η Αναθέτουσα Αρχή με επιστολές της γνωστοποίησε στους Οικονομικούς Φορείς την απόφασή της για ακύρωση του διαγωνισμού.
7. Οι Αιτητές με επιστολή τους ημερομηνίας 30.7.10 γνωστοποίησαν στην Αναθέτουσα Αρχή την πρόθεσή τους να καταχωρήσουν Ιεραρχική Προσφυγή ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών κατά της πιο πάνω απόφασης, προβάλλοντας τις σχετικές αιτιάσεις τους, χωρίς να λάβουν οποιαδήποτε απάντηση από την Αναθέτουσα Αρχή.
8. Στις 11.8.10 οι Αιτητές καταχώρησαν την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή.

Γ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΗΤΩΝ

Κατά την ενώπιον μας διαδικασία οι Αιτητές ζήτησαν την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης για τους ακόλουθους λόγους:

1. Η ληφθείσα απόφαση είναι εσφαλμένη και/ή παράνομη επειδή εσφαλμένα κρίθηκε ότι οι Αιτητές δεν ήταν κάτοχοι Άδειας Ίδρυσης και Λειτουργίας Ιδιωτικού Γραφείου Ασφαλείας (στο εξής «κανονική άδεια») που εκδίδεται από την Αστυνομία Κύπρου σύμφωνα με τον Περί Ιδιωτικών Γραφείων Παροχής Υπηρεσιών Ασφάλειας Νόμο Ν. 125(Ι)/2007 όπως έχει τροποποιηθεί (στο εξής «ο Νόμος») καθώς επίσης όπως ζητείται από τα έγγραφα του διαγωνισμού και ειδικότερα την παράγραφο 5 του άρθρου 8.3.1. Οι Αιτητές τόνισαν ότι οι όροι του

διαγωνισμού προνοούσαν ότι μπορούσε να γίνει αποδεκτή και «προσωρινή» άδεια σε περίπτωση που ο προσφοροδότης δεν κατείχε κανονική άδεια.

Όπως εξήγησαν οι Αιτητές στην Έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης καταγράφεται ότι η Αστυνομία αντιμετώπιζε πρακτικές δυσκολίες που την εμπόδιζαν να εφαρμόσει τις διατάξεις του Ν.125(Ι)/2007 που είναι σχετικές με την έκδοση «κανονικών» και «προσωρινών» αδειών λειτουργίας όπως και την ανανέωση των «προσωρινών» αδειών εταιρειών που ήδη προσέφεραν τις σχετικές υπηρεσίες. Ακόμη καταγράφεται στην υπό αναφορά έκθεση ότι «διαφαίνεται ότι η αδυναμία της Αστυνομίας για χειρισμό του θέματος ενδέχεται να συνεχιστεί για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα».

Με βάση τις πιο πάνω διαπιστώσεις όφειλε η Αναθέτουσα Αρχή εφαρμόζοντας και τη σχετική νομοθεσία, να μην περιορίσει το δικαίωμα υποβολής προσφοράς μόνο σε όσους προσφοροδότες κατείχαν «κανονική άδεια», αφού γνώριζε κατά το χρόνο προκήρυξης της προσφοράς ότι ουδεμία εταιρεία κατείχε τέτοια άδεια. Θα έπρεπε να επιτρέπει την υποβολή προσφορών και σε οικονομικούς φορείς που κατείχαν «προσωρινή άδεια», ακόμη και αν αυτή είχε λήξει, εφόσον ήταν εις γνώση της Αναθέτουσας Αρχής ότι με την τροποποίηση του Νόμου 125(Ι)/2007 από τον 54(Ι)/2009 δεν υπήρχε πλέον δυνατότητα ανανέωσης της ισχύος προσωρινής άδειας, πέραν των 6 μηνών.

Ακόμη, υποστήριξαν οι Αιτητές επικαλούμενοι σχετική νομολογία ότι υπάρχει ευρεία διακριτική ευχέρεια στη θέσπιση των όρων της προκήρυξης αλλά αυτή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποβλέπει στον αποκλεισμό ορισμένων προσώπων, αλλά χάριν της εξυπηρέτησης των συμφερόντων της διοίκησης ο διαγωνισμός πρέπει να διεξάγεται μεταξύ προσώπων του ευρύτερου δυνατού κύκλου.

2. Τονίζουν οι Αιτητές ότι γνώριζε η Αναθέτουσα Αρχή ότι η «προσωρινή άδεια» εκδίδεται για 6 μήνες και δεν ανανεώνεται, επειδή, όταν ψηφίστηκε ο Νόμος,

κρίθηκε ότι παρέχεται αρκετός χρόνος για ετοιμασία των απαιτούμενων στοιχείων για την έκδοση της άδειας. Δέον να σημειωθεί ότι για περίοδο πέραν των τριών μηνών μετά τη λήξη της εξαμήνης περιόδου που αναγράφεται στην «προσωρινή» άδεια των Αιτητών δηλαδή μέχρι τις 24.6.10 που παραχωρήθηκε στους Αιτητές η «κανονική άδεια» οι Αιτητές συνέχιζαν να προσφέρουν στην Αναθέτουσα Αρχή υπηρεσίες φρούρησης, στη βάση προγενέστερης μεταξύ τους σύμβασης χωρίς να έχει ποτέ προκύψει οποιοδήποτε ζήτημα «παρανομίας» ή «ανικανότητας» των Αιτητών στην παροχή αυτών των υπηρεσιών, οπότε είναι χωρίς σημασία και δεν θεωρείται ότι υπήρξε διακοπή στην αδειοδότηση των Αιτητών.

Για τους πιο πάνω λόγους, σύμφωνα με τους Αιτητές, η Αναθέτουσα Αρχή λειτούργησε κατά τρόπο αντινομικό και κατά παράβαση θεμελιωδών νομολογιακών αρχών. Επίσης, έδρασε εκτός των άκρων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας, και καταστρατηγώντας την αρχή της καλής πίστης. Καταλήγουν δε οι Αιτητές ότι η απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής είναι άκυρη επειδή:

- α. Παράνομα ανακάλεσε τη διεξαγωγή του επίδικου διαγωνισμού, χωρίς να ασκήσει την αποφασιστική αρμοδιότητα της περιοριζόμενη σε πληροφορίες και δεδομένα τα οποία κατ' ισχυρισμό έλαβε από την Αστυνομία, χωρίς η ίδια να προβεί σε δική της έρευνα και κρίση αναφορικά με το κατά πόσο πληρείται ο όρος του διαγωνισμού για κατοχή άδειας παροχής γενικών υπηρεσιών ασφάλειας, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Ν.125(Ι)/2007, ως έχει τροποποιηθεί
- β. Πεπλανημένα στηρίχθηκε στις πολύ γενικές και αόριστες πληροφορίες τις οποίες έλαβε μάλιστα τηλεφωνικώς από την Αστυνομία με αποτέλεσμα να κρίνει, εσφαλμένα, ότι οι Αιτητές δεν κατείχαν άδεια, είτε «προσωρινή» είτε «κανονική» για παροχή υπηρεσιών ασφαλείας. Είναι σημαντικό να σημειωθεί, ανέφεραν, ότι στο πρακτικό της συνεδρίας της Επιτροπής Αξιολόγησης ημερομηνίας 28.6.10, το οποίο εντοπίζεται στο διοικητικό

φάκελο, επαναλαμβάνονται αυτολεξεί οι πληροφορίες αυτές, οι οποίες ήδη κατά τον χρόνο διεξαγωγής της συνεδρίας αυτής, ήταν λανθασμένες αφού η Αστυνομία είχε εκδώσει «κανονική» άδεια στο όνομα των Αιτητών από την 24.6.10.

3. Υποστήριξαν ακόμη οι Αιτητές ότι ο όρος 6.2.3(8) ερμηνεύθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή εσφαλμένα και καθ' υπέρβαση της διακριτικής ευχέρειας της καθώς και κατά παράβαση των προνοιών του Νόμου 125(Ι)/2007, όπως έχει τροποποιηθεί.

Σύμφωνα με τους Αιτητές με τον πιο πάνω όρο ζητείτο «προσωρινό» ή «κανονικό» πιστοποιητικό με μοναδικό σκοπό την τεκμηρίωση ύπαρξης άδειας και συνεπώς αυτή καθεαυτή η παρουσίαση του όπως καθορίζεται από την παράγραφο 5 του όρου 8.3.1 δεν αποτελούσε ουσιώδη όρο του διαγωνισμού. Εξάλλου γνώριζε η Αναθέτουσα Αρχή ότι οι Αιτητές μαζί με την προσφορά τους είχαν επισυνάψει «προσωρινό» πιστοποιητικό που αποδείκνυε ότι κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς βρισκόταν σε ισχύ η προσωρινή άδεια καθώς και ότι οι Αιτητές προσέφεραν εν τω μεταξύ στην Αναθέτουσα Αρχή, στα πλαίσια προγενέστερης συμφωνίας καθόλα νόμιμα, υπηρεσίες φρούρησης και φύλαξης. Ακόμη οι Αιτητές είχαν επισυνάψει στην προσφορά τους επιστολή του Αρχηγού της Αστυνομίας ημερομηνίας 12.3.10 με την οποία βεβαιώνετο ότι οι Αιτητές είχαν υποβάλει στις 2.3.10, αίτημα για έκδοση «κανονικής άδειας» η οποία χορηγήθηκε τελικά στους Αιτητές στις 24.6.10, δηλαδή πριν τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης.

4. Δεν αιτιολογείται ειδικά η ανάκληση του διαγωνισμού η οποία περιορίζεται από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και τους γενικούς κανόνες του δικαίου και δεν είναι σύμφωνη με τη νομολογία, στην οποία οι Αιτητές κάνουν ευρεία αναφορά.

Υποστήριξαν οι Αιτητές ότι η ανάκληση του επίδικου διαγωνισμού από την Αναθέτουσα Αρχή προήλθε από παράγοντες εξωγενείς και αντινομικούς. Οι όροι του διαγωνισμού εξυπηρετούσαν συν τοις άλλοις και την ανάγκη για την καταχώρηση προσφορών από πρόσωπα του μεγαλύτερου δυνατού κύκλου με σκοπό την προώθηση του ανταγωνισμού και την εξασφάλιση ανταγωνιστικότερων τιμών και κατ' επέκταση την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Επομένως, όφειλε η Αναθέτουσα Αρχή να λάβει υπόψη της μεταξύ άλλων και το γεγονός ότι κανένα πρόσωπο δεν κατείχε κατά το χρόνο προκήρυξης του Διαγωνισμού «κανονική άδεια».

5. Τέλος, απαντώντας σε ισχυρισμό της Αναθέτουσας Αρχής ότι δεν μπορούσε να παραβλεφθεί το γεγονός ότι δεν κατείχαν «προσωρινή» ή «κανονική» άδεια για περίοδο 4 μηνών και ότι ενδεχόμενα άλλες εταιρείες, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, να μην υπέβαλαν προσφορά, οι Αιτητές ισχυρίσθηκαν ότι δεν υποστηρίζεται από οποιοδήποτε έγγραφο και δεν υπήρχε τότε καμία εταιρεία που να μπορούσε να αποκλειστεί γι' αυτό το λόγο, συνεπώς είναι εκ των υστέρων ισχυρισμός για να δικαιολογηθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Για τους πιο πάνω λόγους οι Αιτητές υποστήριξαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί και η Αναθέτουσα Αρχή θα πρέπει να προχωρήσει στην πλήρη αξιολόγηση των υποβληθείσων προσφορών και την λήψη τελική απόφασης κατακύρωσης του Διαγωνισμού.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Όσον αφορά στον ισχυρισμό των Αιτητών ότι παρά το γεγονός ότι η ισχύς της άδειας τους είχε λήξει, εντούτοις η Αναθέτουσα Αρχή προέβη σε ανανέωση της σύμβασης φρούρησης του αεροδρομίου, η τελευταία απάντησε ότι για λόγους ασφάλειας των κτηρίων και λειτουργίας του αεροδρομίου, δεν μπορούσε να ζητήσει τερματισμό των υπηρεσιών που προσέφεραν οι Αιτητές. Εξάλλου, όπως τόνισαν, με βάση το

προηγούμενο συμβόλαιο που υπέγραψαν με τους Αιτητές πριν την εφαρμογή του Νόμου δεν υπήρχε όρος που να προνοεί ότι χρειαζόταν τέτοια άδεια.

Απορρίπτοντας τη θέση των Αιτητών ότι ο όρος 8.3.1.5 δεν αποτελεί ουσιώδη όρο του διαγωνισμού, η Αναθέτουσα Αρχή ανέφερε ότι εν πάση περιπτώσει οι οικονομικοί φορείς είχαν υποχρέωση να ανταποκριθούν στον όρο 6.2.3.8 και να τεκμηριώσουν ότι κατείχαν την άδεια/πιστοποιητικό που ζητείτο με τον όρο αυτό.

Η Αναθέτουσα Αρχή αιτιολογώντας την αρχική απόφαση της Επιτροπής Αξιολόγησης να εισηγηθεί το άνοιγμα του Οικονομικού φακέλου των Αιτητών απάντησε ότι η επιτροπή είχε κρίνει ότι δεν ευθύνονται οι Αιτητές για το γεγονός ότι για 4 περίπου μήνες δεν κατείχαν ούτε «προσωρινή» αλλά ούτε και «κανονική» άδεια. Αυτή όμως ήταν η αρχική εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης, η οποία άλλαξε μετά από τη διαφωνία του Διευθυντή του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας. Η τελική εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης για ακύρωση του διαγωνισμού υιοθετήθηκε ομόφωνα από το Συμβούλιο Προσφορών.

Συμφώνησε η Αναθέτουσα Αρχή με τη θέση των Αιτητών ότι η Απόφαση της Επιτροπής Αξιολόγησης λήφθηκε μετά την εξασφάλιση από τους Αιτητές της «κανονικής» άδειας, όμως δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη αφού ο ουσιώδης χρόνος που οι οικονομικοί φορείς πρέπει να πληρούν τους όρους του διαγωνισμού είναι η τελευταία ημέρα υποβολής των προσφορών (δηλαδή η 23.4.10).

Σημείωσε ακόμη η Αναθέτουσα Αρχή ότι ακύρωσε το διαγωνισμό και για σκοπούς ισότητας αφού και ο δεύτερος προσφοροδότης δεν κατείχε άδεια που παραχωρείται από τις Κυπριακές Αρχές γιατί προερχόταν από την Ελλάδα και έκρινε ότι δεν πληρούσε τους όρους του διαγωνισμού.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις και των δυο πλευρών και κατόπιν ενδελεχούς μελέτης των σχετικών στοιχείων του Διοικητικού Φακέλου της υπόθεσης καταλήγουμε στα ακόλουθα:

Οι όροι του διαγωνισμού ήταν εκ των προτέρων γνωστοί σε όλους τους οικονομικούς φορείς οι οποίοι είχαν την δυνατότητα να υποβάλουν τις ενστάσεις τους. Ειδικότερα οι Αιτητές γνώριζαν την ύπαρξη του όρου 6.2.3.8 και την υποχρέωσή τους να υποβάλουν με την προσφορά τους τη σχετική άδεια/πιστοποιητικό (όρος 8.3.1.5), όπως προνοείται από το Νόμο Ν.125(Ι)/2007 και Ν/54(Ι)/2009. Γνώριζαν ακόμη οι Αιτητές την υποχρέωση τους που πήγαζε από τους πιο πάνω όρους ότι σε περίπτωση που οικονομικός φορέας είχε υποβάλει αίτηση πριν την τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών αλλά εκκρεμούσε η χορήγηση αδειάς, τότε έπρεπε να προσκομίσει το προσωρινό πιστοποιητικό.

Την ημερομηνία που οι Αιτητές υπέβαλαν την Προσφορά τους γνώριζαν ότι δεν πληρούσαν τον όρο 6.2.3.8 και 8.3.1.1.5 (στ) επειδή δεν κατείχαν τη σχετική άδεια/πιστοποιητικό. Αίτηση για έκδοση κανονικής αδειάς είχαν υποβάλει στις 2.3.10 και η προσωρινή άδεια που κατείχαν είχε λήξει. Θα μπορούσαν όμως πριν την υποβολή της προσφοράς τους να πληροφορήσουν την Αναθέτουσα Αρχή ότι με τους όρους αυτούς απέκλειαν κάποιους πιθανούς προσφοροδότες.

Όμως και η Αναθέτουσα Αρχή όφειλε να είχε διερευνήσει το θέμα αυτό πριν ετοιμάσει τους υπό αναφορά δύο όρους (6.2.3.8 και 8.3.1.5 (στ)). Όφειλε να γνωρίζει όχι μόνο τη σχετική νομοθεσία αλλά και το κατά πόσο υπήρχαν οργανισμοί τόσο στην Κύπρο, όσο και σε χώρες της Ε.Ε. που κατείχαν τη ζητούμενη άδεια/πιστοποιητικό και δικαιούντο να υποβάλουν προσφορά. Ακόμα η Αναθέτουσα Αρχή όφειλε να γνωρίζει πότε ψηφίστηκε ο σχετικός νόμος, ο χρόνος που απαιτείτο να εξεταστεί ένα τέτοιο αίτημα και να εκδοθεί η σχετική άδεια/πιστοποιητικό, καθώς και τις σχετικές μεταβατικές διατάξεις του Νόμου.

Η αποδοχή της θέσης των Αιτητών, ότι η Αναθέτουσα Αρχή γνώριζε για την αδυναμία απόκτησης από τους ίδιους της κανονικής ή έστω ανανέωσης της προσωρινής αδειάς

και ως εκ τούτου θα έπρεπε να παραβλέψει το γεγονός ότι η ισχύς της προσωρινής άδειας είχε λήξει, θα ισοδυναμούσε με διάκριση εις βάρος όλων των εν δυνάμει προσφοροδοτών που ίσως να μην υπέβαλαν προσφορά ακριβώς γιατί πίστευαν ότι δεν πληρούσαν τους υπό εξέταση όρους του διαγωνισμού.

Επομένως, κρίνουμε ότι ορθά ακύρωσε το διαγωνισμό η Αναθέτουσα Αρχή, εφόσον διαπίστωσε ότι τόσο οι Αιτητές όσο και ο άλλος οικονομικός φορέας που υπέβαλε προσφορά δεν πληρούσαν ουσιώδεις όρους του διαγωνισμού.

Ενόψει όλων των πιο πάνω αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή απορρίπτεται και η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν επιδικάζονται έξοδα επί της διαδικασίας.